

Iz Celovca. (Visok obisk. Pobalinstvo. — Nadobudna mladež.) V četrtek dne 3. t. m. došel je mil. knez in škof ljubljanski preko Maribora z opoldanskim vlakom v naše stolno mesto obiskat našega kneza in škofa. Stolni kapitelj je pričakoval visokega cerkvenega dostojanstvenika v knezoškofijski stolici. Na večer je počastil prevzv. gost tudi tukajšnje bogoslovje s svojim pohodom, kjer mu je predstavil domači knez in škof bogoslovce. Dr. A. Jeglič se je zelo pohvalno izrekel o vodstvu oo. jezuitov, češ kako lepa prilika se nudi tukajšnjim seme-niskim gojencem, da se morejo pod tako spretnim vodstvom dobro pripravljati za svoj bodoči poklic; zlasti je povdarjal v sedanjih časih prepotrebno izobražbo v raznih vedah in navodilo k nabožnemu življenju. Nato se je prijazni gospod pogovarjal še dalj časa z oo. jezuiti; bogoslovci pa so mu zapeli latinsko »Ecce, sacerdos magnus« in dve slovenski pesni. Nato sta se odpeljala oba višja pastirja v škofijsko palačo. Dne 5. t. m. odpeljal se je ljubljanski knez in škof z jutrajšnjim brzovlakom proti Briksenu, odkoder potuje v Rim. Se ve, da je zvedela o tem visokem obisku tudi naša slavna mestna fakinaža, ki prav dobro ume ob takih prilikah igrati svojo častno ulogo. Tudi ta je počastila ljubljanskega vladiko na svoj znani surovi in barbarski način. Ponoči med 1. in 2. uro so namreč neznani zlikovci pobili šipe jednega okna na knezoškofijski palači, meneč, da spi na dotičnem mestu ljubljanski višji pastir. Toda v dotični sobi stanuje kot gost našega kneza in škofa karmelit gsp. Habisch, rodом Nemec. Še predno je priletel kamen v sobo, slišal je natančno omenjeni karmelit tri do štiri udarce proti nekemu lesenemu predmetu, kar se je zjutraj pokazalo, da pobalin ni mogel takoj zadeti okna. Brez dvoma velja ta hudobija prevzv. knezu in škofu Jegliču kot poznatemu Slovincu. Vsekakor pa to pobalinstvo prav jasno osvetljuje znamenje napredka, kakoršnega hočejo imeti gotovi ljudje. Heil, nemškutarska olika! Heil!

O izvrstni odgoji tukajšnje mladine nam jasno priča sledeči dogodek. Pred kratkim je hotelo iti več mlečnozobih gimnazijcev iz četrtega in petega razreda v tukajšnjo nersramno hišo, katera se jim pa ni odprla. Zato so začeli tam razsajati in razbijati, dokler se jih ni usmililo redarstvo, ter jih izročilo varnim rokam. Vsi gimnazijski profesorji sklenili so izključiti vse te učence, toda deželni šolski svet, v katerem sedi tudi oče, poznata odlična oseba, jednega omenjenih gimnazijcev, je temu sklepu odtegnil potrdilo. Proti temu je vložil gimnazijski profesor verouka utok, pri čemur ga podpirajo vsi drugi profesorji. Radovedni smo, kedo bode zmagal. Ali se ne kaže v ravno popisanim dogodku v vsej svoji nagoti gnjili sad toliko hvalisane brezverske šole? Živela liberalna in svobodna odgoja!

Gornjigrad. (Mokrači.) Blamažo, kakoršno le mogoče, sta si dobila v nedeljo 6. t. m. dva mokrača iz Hrastnika v Gornjemgradu. Naš prebrisani Grabnarjev Francelj si je namreč vtepel v svojo rudečkarško butico, da bi bil najsposobnejši za mokraškega misijonarja v Gornjemgradu. Saj je poslušal sam par let svoje vredne ljubljanske socije. Hajdi na delo! Da bi pa svet še bolj občudoval njegovo učenost, gre in naroči ta zvita buča še dva generala, češ naj vidijo in slišijo vendar enkrat naši Gornjegranci, kaj mi znamo. Pa čujte in strmite!

Ko zvedo naši tržanje da sta prišla mokrača vznemirjat ljudstva, s svojimi neresničnimi nauki, bilo je vse silno razburjeno. Saj vedo, da se iz socijalnomokraških vrst izreja hudobna sodrga anarhistov, katerih žrtev je postala naša blaga rajna cesarica. Čast našim krčmarjem, da jim nihče ni dal prostora, kjer bi kvasili svoje bedarije. Videli smo, kako je spremljal enega rudečkarja gsp. Laurinč, ves zamaknjen v nauke novodobnega preroka, ki mu je neki pravil

samo resnico, kakoršne tukajšnje ljudstvo še ni nikoli slišalo. Častitamo, gsp. Laurinč! Zdaj bo pa že šel obrt, kaj ne?

Da sta pa mokraška misijonarja tako slabo kupčijo napravila, tega kriv je največ prebrisani Grabnarjev Francelj, ker jima ni preskrbel sobe in pa poslušalcev in seveda tudi ne dovoljenja od okrajnega glavarstva. Glej, ljubi Francelj, za misijonarja še nisi zrel! Pa nič ne škoduje, vsaj sta dobila mokrača s Franceljem vred dolge nosove in pa prepričanje, da se naše ljudstvo ne da od nevednežev voditi. Le par pijanih barab je otožno gledalo za odhajajočimi osrečevalci. Če pa mislite, da se vam bo misijon v prihodnjic pod milim nebom bolje obnesel, pa poskusite! Mi se Vas ne bojimo!

Iz celjske okolice. Jako zanimivo je bilo zborovanje delavskega politič. društva »Naprej« zadnje nedelje. Bil je »Narodni dom« ves napolnjen. Poročal je č. g. Žičkar o državnem zboru; žal, da ni mogel mnogo veselega povedati. Upamo, da bode v prihodnje njegovej znanej delavnosti in neutrudnosti mogoče, izvojevati nam potrebnih pridobitev in preosnov v narod. oziru. Zlasti socij. stanje in socijalne potrebe naše se, kakor se je čulo izmed obilno zbranega delavstva, zadnji čas vse premalo omenjajo v državnej zbornici. Izrekla se je g. poslancu soglasno zaupnica, izreklo pa tudi mnogo želj in zahtev narodnih in družabnih. Potem je g. J. M. Kržišnik razlagal začetek in sleplive-neumne uke mokračev, katerih noben pameten človek ne more sprejeti in katere v zadnjem času zapuščajo tudi že razumnejši socijalisti sami, na pr. Bernstein, Heine. Dokazal je neovržno, da demokracija ne more in celo tudi ne more hoteti pomagati ubogemu delavskemu stanu. Obilen smeh, ki ga je vzbujala brezumnost razlaganih socijalistovskih načel in ukov, in močno pritrdjevanje vseh poslušalcev: vse to je pričalo, da so vsi dobro umeli zanimivi govor. Pradlagal je tudi g. govornik več resolucij, v katerih se zahteva vzboljšanje delavskega položaja; izročile so se g. poslancu. Potem je še poudarjal g. dr. Hrašovec v izvrstnem govoru naše narodnostne zahteve: da se poučuj v ljudskih šolah v materinskem jeziku, da se uraduj Slovincem vse slovenski, da se na pošti in železnici spoštuj naš jezik in da se srednje šole morajo prirediti za Slovence pravično. Sprejeli sta se tudi znani resoluciji za vseučilišče in nadsodišče v Ljubljani. Navdušeno odobravanje njegovega govora in vseh predlaganih resolucij narodnostnih in socijalnih so g. poslancu jasno pokazale, da ima zaveden narod za seboj in da čim krepkejšje bode nastopal, tem zadovoljnejši bodo z njim volilci. Nazadnje je podnačelnik g. Rebek s krepko zahvalo in nekaterimi zrnatimi besedami zaključil znamenito zborovanje. Slov. dopisovalnica.

Vojnik. Na praznik Vseh Svetnikov bil sem na vojniškem pokopališču pri Celju. Ko sem prišel skozi vrata, sem zapazil, da je bil neki grob posebno lepo napravljen, z venci in trakovi okinčan. Bili so razni napisi nemški in slovenski in nad tem bi se pač ne smel nobeden pameten človek spodtikati. Res slovenski napisi so bili na prvem mestu, a kaj to de? Toda ko je neka gospa prišla na pokopališče, zapazila je pred vsem na tistem grobu trak s slovenskim napisom, ter dejala vsa zavzeta: »Na, die windischen Fetzen müssen zuallererst sein!« Seveda so se ljudje spogledali, toda odgovoril ni nihče na to. Jaz sem si pa mislil: gotovo je to vladarica vojniškega trga, da si upa kaj takega javno reči. Mi dobro poznamo to predrzno žensko. O nji bi se dalo marsikaj govoriti, a za sedaj hočeno le vprašati, kaj neki dela ta prusakinja tu na Slovenskem; ako so ji slovenska znamenja, napisi in sploh vse, kar je slovenskega, na poti, svetovali bi ji tole: Vsak prihajal kateremu gospodar ni všeč, popusti službo ali celo kraj, ter gre drugam, kjer mu je bolj po volji; da bi pa

gospodar umaknil se prihajaču, ter njemu gospodarstvo prepustil, tega še ni bilo slišati. Na Slovenskem pa mislim, da smo Slovenci gospodarji in kateremu Nemcu pri nas ni po volji, naj pa pobere svoja nemška sila in kopita, in prva burja, ki bo brila proti severju, naj ga odnese na Prusko. Vam pa, vojniški Slovenci svetujemo: Kupujte od svojih narodnjakov, in ne od takih Nemcev, katerim so celo nagrobni napisi vaših rajnih na poti!

Iz Gradca. (Zahteve graških Slovinccev.) Nedavno sem čital, da imajo v Monakovem na Bavarskem posebno društvo v varstvo deklet, ki pridejo z dežele v mesto služiti. To društvo varuje neizkušene deklice nevarnih mestnih zanj, jim preskrbljuje službe in jim daje tudi stanovanje in hrano, dokler ne najdejo službe. Enako društvo so začeli snovati na Dunaju. Vrle slovenske gospe v Trstu so nedavno ustanovile »zavod sv. Nikolaja«, ki ima isti namen kot vzgoraj omenjeno monakovsko društvo. Bi-li kaj enakega ne bilo mogoče v Gradcu? Rodoljubi, posebno slovenski duhovniki v Gradcu, premisljujte nekoliko o tem. Bi-li ne bilo mogoče ustanoviti v Gradcu slov. katol. delavskega društva ali sploh društva, kjer bi naši priprosti Slovenci, posebno delavci in pomočniki, našli stalno zavetje? Že ljubezen do svojega naroda vam vелеva, da skrbite za svoje rojake in jih varujete v tem liberalnem mestu propada v verskem in narodnem oziru.

Graški Slovenci potrebujejo tudi slov. službe božje. Cerkev je vsem narodom pravična, in pravična morajo biti tudi cerkvena oblastva. Zato je najprimerneje, da sestavite graški Slovenci odbor in poprosite graški ordinarijat za slovensko božjo službo v eni ali drugi cerkvi. To prošnjo vam mora uslišati. Čudno bi res bilo in skrajno žalostno za naše priprosto ljudstvo v Gradcu, ako bi še nadalje moralo ostati brez slovenske službe božje. Če je kje blizu jezikovne meje 5 do 10 rodbin nemških v slov. župniji, pa že morajo imeti svojo nemško pridigo in jo tudi imajo. Slovenci jim je ne zavidamo; vsakdo najrajši v materinem jeziku posluša božjo besedo in opravlja svojo pobožnost. Kar pa je Nemcu prav in drago, to je drago in ljubo tudi Slovincu. Če med nami zahteva in dobi že nekaj nemških rodbin svojo službo božjo, koliko bolj jo tedaj ima pravico zahtevati in jo tudi mora dobiti toliko tisoč graških Slovinccev!

Zganite se torej, graški Slovenci, posebno olikani, ki vam vera ni deveta briga in ki ste prepričani, da more človek le tedaj biti pošten in koristen ud svojega naroda in človeške družbe sploh, ako po veri živi, in priporite svojim priprostim rojakom v različnih službah, posebno mnogoštevilnim našim poslom in delavcem, slovensko božjo službo! Ves narod vam bo za to rodoljubno prizadevanje hvaležen.

Razne stvari.

Domače.

(Zavedne občine.) Občina sv. Štefana pri Šmarju je v svoji seji dne 2. listopada 1898. soglasno sklenila doposlati na državni zbor prošnje za slovensko vseučilišče in nadsodišče v Ljubljani ter prošnjo za slovensko-nemške napise in ravno tako izklicevanje na postajah Spodnjega Štajarja. Prošnje se bodo izročile poslancu dr. L. Gregorcu. Ob enem je tudi sklenila izključno slovenski uradovati. Občina Zagorje, menda prva v kozjanskem okraju, je v svoji seji 2. novembra sklenila prositi za vseučilišče in za nadsodišče v Ljubljani ter izklicevanje slov. imen na postajah pri železnici. Dotične prošnje se bodo poslale kozjanskemu pol. društvu v nadaljno uporabo. Posnemanja vredne občine!

(Volitev v okrajnizastopbrežiški) je pred durmi, kako zvito in pre-

kanjeno si razne osebe delajo v roke, bomo še poročali. Baroni imajo zares danes povsodi svoj nos, kakor polipi.

(Imenovanje.) Gosp. dr. S. Hrašovec je imenovan sodnijskim pristavom v Mariboru.

(Nečuvstvo.) V graški »Tagespost« z dne 9. t. m. se čita: »Breslav 8. novembra. Tukajšnje redarstveno predsedništvo je izdalo na vse tukaj bivajoče Avstrijance slovanskega rodu poziv, da morajo v teku 14 dneh Prusko zapustiti. Vzrok tega prognanstva ni znan.« — Čitatelji »Slovenskega Gospodarja« so radovedni, kaj bodo slovanski poslanci ukrenili vsled te določbe, ako se poresniči.

(Iz učiteljskih krogov.) Učitelja Srečka Exel v Rajhenburgu so zlobni jeziki obdolžili nemoralnih spletk. Toda šestmesečna sodnijska preiskava je dospela do resnice. G. Exel je bil dne 5. novembra t. l. v Celju popolnoma nedolžnim izpoznan in soglasno oproščen. Za vsprejem teh vrstic se Vam, slavno uradništvu, priporoči Ant. Aparnik, učitelj.

(Konjsko posojilnico) napada nekdo v »celjski vahtarci« zaradi zadeve Sattlerjeve, ki pa je že davno poravnana, ne da bi trpela v celi zadevi posojilnica ali njeni udje tudi najmanjšo škodo. Omenjeni napad je torej le čudna reklama za nemško »sparkaso«, koji baje preti jetika, dočim se slovenska posojilnica ravno letos krasno razvija. Več se spregovorimo prihodnjokrat!

(Naš trgovec.) V pošto ulico se je preselil g. Fr. Dolenc, ki je imel prej svojo trgovino v graškem predmestju; vreden je vsega priporočila.

(Požar.) V sredo, dne 2. novembra popoldne ob pol petih je začelo goreti gospodarsko poslopje Jerneja Kozar v Oseku, župnije Sv. Trojice v Slov. gor. Zgorel je tudi hišni hram, vse zrnje, krma in vse, kar se je čez leto pridelalo. Škoda je nad 2000 fl. Posestnik ni bil zavarovan.

(Sv. Jederta nad Laškimi.) Vsem vlč. gospodom tovarišem rajnega č. g. župnika Jerneja Bogataja, ki so blagohotno darovali milodare za nagrobni spominek, kakor tudi vsem častitim prijateljem, ki so kaj v ta namen pripomogli, izreka podpisani nabiralec stoterni »Bog povrni!« R. Vaclavik, novoimenovani župnik.

(Iz Brežic) se nam poroča: Vино, pridelano iz grozdja, žveplanega proti plesnivcu, izgubi neprijetni žveplani okus, ako se pretoči skozi bakreno lakovnico; pri drugem pretakanju se gotovo prijetni okus povrne. Zadoštuje že samo bakrena mreža nad lijem v dnu lakovnice. To sredstvo je izkušeno v Istriji.

(V Rajhenburgu) se bode 20. t. m. cesarjev spomenik slovesno odkril in blagoslovil.

(Gostilnov »Narodnem domu« v Brežicah) prevzame nekdanji hotelir v Celju pri »Slonu« g. Schuh, rodом Hrvat.

(Iz Sromelj.) Znani pisatelj g. stotnik Frid. Kavčič iz Galicije biva začasno tukaj na rodni zemlji.

(Učiteljske spremembe.) Kot učitelj voditelj v Viršanju pri Podčetrtku pride g. Alojzij Pečnik, dosedaj učitelj v Dobovi; nadalje sta imenovana za stalne učitelje gg. Henrik Karničnik, dosedaj podučitelj v Slivnici pri Mariboru za Makole ter Jan. Schamp, dosedaj učitelj v Stradnu za Muto; gđe. M. Melcher, podučiteljica pri Vel. Nedelji, postala je učiteljica ravnotam. Stalni na svojih dosedanjih službenih mestih pa so postali gg.: Iv. Zolnir, začasni podučitelj v Framu, Vinc. Isda, učiteljski suplent na Muti ter Leopold Čulk, dosedaj začasni podučitelj v Ribnici. Za učiteljico ročnih del pri Mariji na Reki je vsprejeta učiteljeva soproga Matilda Vodenik, rojena Leskovar.

(Razširjenje sol.) Deželni solski svet je dovolil v svoji zadnji seji razširjatev naslednjih sol: stitirazrednica pri Sv. Miklavžu pri Ormožu postane petrazrednica, jednorazrednica v Koblju pri Konjicah postane dvorazrednica, a dvorazredna šola pri

Sv. Martinu v Rožni dolini se bo razširila v trirazredno; ustanovitev zasebne nemške šole na Slatini se dovoli.

(V Mezgovcih pri Ptuj) je bila pred kratkim nova občinska volitev. Predstojnikom je izvoljen: g. J. Cizrl, občinskima svetovalcema pa: Miha Čuš in Jože Šešerko, drugi odborniki so: Tomaž Kostanjevec, Jakob Vesenjaki, Martin Čuš, Jože Hrga in Franc Čuš. Vsi ti možje so verni kristjani in uzorni gospodarji pa vrli narodnjaki! — Novemu odboru kličemo iz srca: Na zdar!

(Na Zdolah pri Vidmu) je letina to leto bila sploh dobra. Vinogradi so si to leto prav lepo opomogli in nam dali obilo izvrstnega mošta. Za prihodnje leto je trta lepo zrastle in dozorela, da že kakih deset let ne tako. Jesen je prav lepa in topla, kar je za mlado vino posebno dobro. Sedaj že trte grobamo, da ne bo v spomladi preveliko dela.

(Od Sv. Štefana pri Šmarju) se nam poroča, da v ondodni župniji ni bilo tudi letos toče, kakor je nekdo po pomoti »Slov. Gosp.« poročal, in da je letina bila letos veliko bolja, kot drugokrat, zlasti pa trgatev. Ne le da so vinogradniki več pridelali kakor druga leta, temveč pridelali so tudi boljšo kapljico, katera vabi kupce iz Celja, Vitanja, Šentjurja in od drugod, da prihajajo po njo in jo plačujejo liter po 16—20 kr., uže sedaj kot most. Upamo da kot vinu še cena poskoči. Blaga je še precej ter vabimo kupce k nam.

(Št. Pavel pri Preboldu.) Dne 1. novembra tega leta je tukaj umrl Matevž Škorjanc, za katerim žaluje vsak, ki ga je bolj natanko poznal. Rajni je bil vzgleden mož, pri volitvah vedno na kršč. narodni stranki, bil je dober oče svoji družini, dober gospodar in vzgleden katoličan. Bil je 13 let cerkveni ključar, večkrat občinski odbornik in ud krajnega šolskega sveta. Bil je brat č. g. Fr. Škorjanca, župnika na Gomilskem in oče č. gosp. Matija Škorjanca, župnika pri Svet. Florjanu. Da je bil spoštovan med svetom, to je pokazal njegov pogreb. 7 duhovnikov in obilo ljudstva ga je spremljalo na pokopališče. Bog mu daj tam pač večni mir in pokoj!

(Iz Celja.) Iz strahu pred kaznijo se je obesil 7. t. m. N. Halbritter, bivši pisar pri tukajšnji okrajni sodniji ter mestni godec. Bil je na ta dan še dopoldne do kake 10. ure v pisarni, na kar je odšel, rekoč, da ima nekaj opraviti. Kmalu popoldne pa se je raznesla novica, da visi mrtev ob neki smreki v gozdu pod Sv. Jožefom. Kakor se je pozneje zvedelo, šel je bil iz pisarne k lesotrcu Gajšku ter skušal od njega po zvijači dobiti 40 gld., ker se mu to ni posrečilo, podal se je iz strahu pred kaznijo v gozd ter se obesil. Pustil se je v ta namen traku svojih spodnjih hlač, kojega je pritrdil komaj meter visoko na drevesu. Samomorilec bil je oženjen in oče treh otrok. Žalosten slučaj, kam zaide človek, ki na Boga pozabi!

(Nek radovednež vpraša:) Ali spijo nekatere slovenske občine na Murskem polju, na Dravskem polju, po slovenskem Pohorju ter še po drugod vedno narodno spanje, da se nič ne oglašajo za slovensko vseučilišče in nadsodišče v Ljubljani? Ali so tako brezbrizne, da se ne potegujejo za svoje narodne pravice? Izgovor: Saj ničesar ne dosežemo, brez naše občine se tudi lahko stori, je ničeven. Ne dosežemo li z združenimi močmi več, kakor posamezniki? Ali ne doseže četa hrabrih vojakov, ki vsi, kakor jeden planejo na sovražnika, prej slavne zmage, kakor pa če se jih le nekoliko hrabro vojskuje, drugi pa omahujejo. Tako je tudi pri nas, tako z našimi težnjami. Če vsi združeni in povsodi svoje pravice zahtevamo, jih zastopaj pričakujemo. Slovensko ljudstvo, le glej, kako se v Avstriji drugi narodi, zlasti Italijani, Nemci, Madžari potegujejo za svoje pravice! In ti k temu brezbrizno gledaš, se daš od njih strahovati? Vsi kakor jeden, vsak kakor vsi, bodi naše geslo!

(Zivela šmarska godba!) Šmarska godba je igrala pri otvorjenju sulferajnske šole v Slatini. Živeli narodni godci šmarski! Društva in premicijanti, zapomnite si to! Šulverajnsko šolo obiskujejo samo 3 nemški otroci, drugi so Slovenci.

(Izpit učiteljske usposobljenosti) delajo na tukajšnjem učiteljskem 9 podučiteljev in 9 podučiteljic. Izmed teh naslednji Slovenci, oziroma Slovenke: Poljanec Jožef, Pribil Karl, Serajnik Beno, Strmecki Ivan, Tušek Mat. Zinauer Frid., Bregant Kristina, Jošt Josipina, Sernec Božena in Vipauc Elvira. Iz francoskega jezika dela izpit I. Oschmann.

(Čč. župnijskim uradom) naznanjamo, da še nimamo vzorcev za novo fasijo, ker se se ni doposlala v § 16. nove dotacijske postave z dne 19. septembra 1898. napovedana izvrševalna naredba. (Prim. »Kirchl. Verordnungsblatt« 1898. I. št. XI. n. 76 § 16.) Vendar jih lahko čč. uradi naprej naročijo. Če imajo vse druge za fasijo potrebne račune in izkaze pripravljene, ne bodo z njo zamudili.

(Požar v mestu.) V soboto je začelo v Mariboru na dveh krajih goreti in sicer pri stavbenem mojstru Balcarju in v škednju stolnega župnika Jakoba Bohinca. Dosedaj še se ni moglo dognati, kdo je zažgal.

(Iz poslanskih krogov.) Te dni je došla na Dunaj deputacija 3 dekanov iz Českega, ki so v družbi državnih poslancev dr. Stojana in župnika Žičkarja predložili tukaj zbranim avstrijskim škofom prošnjo, naj le ti blagovolijo potrebno ukreniti, da se spremeni znani § 3 kateketske državne postave od 17. junija 1888. Poslancu Žičkarju prihaja dan za dnevom, posebno iz Českega, obilo prošenj na državni zbor, naj se spremeni oni paragraf.

(Po kozjanskem in šmarskem okraju) krožijo agitacije, da bi občine odposlale na deželni odbor prošnjo za podelitev ravnateljske službe na dežel. vino- in sadjerejski šoli strokovnemu učitelju za vino-rejo na imenovani šoli, g. Antonu Stieglerju. Kako to? Kdo je za temi agitacijami? Mi vemo o tem gospodu samo to, da ne zna besedice slovenski.

(Premeščeni so čč. gg. kapelani:) Franc Muršič iz Kozjega k Sv. Benediktu v Slov. gor., Josip Erker iz Sevnice v Kozje, Jakob Fink iz Pišec v Sevnico, Jernej Pernat od Št. Ilja pri Turjaku v Pišce, Ivan Munda od Sv. Benedikta v Slov. goricah k Sv. Ilju pod Turjakom, Pankracij Gregorc iz Trbovelj v Mozirje, Fortunat Končan iz Griž v Trbovlje, Ivan Medvešek iz Mozirja v Griže, Ivan Lorbek iz Vuzenic v Cirkovce, Valentin Vogrine iz Cirkove k Sv. Martinu pri Slov. Gradcu, Matija Zemljčič od Sv. Martina pri Slov. Gradcu v Vuzenice.

Društvene.

(Vabilo.) K odborovi seji družbe duhovnikov lavantinske škofije dne 17. nov. t. l., v četrtek ob 11. uri predpoldnem uljudno vabi preč. gg. odbornike predstojništvo.

(Bratno društvo na Frankolovem) priredi v nedeljo dne 20. novembra društveno zborovanje ob 3. uri popoldne v šolskih prostorih s sledečim vspreedom: 1. Nagovor predsednika. 2. Govor g. Ivan Beléta o sadjarstvu in vinarstvu. 3. Nabiranje društvenine in pristop novih udov. 4. Slučajnosti in nasveti. Po zborovanju prosta zabava. K prav obilni udeležbi vljudno vabi predsednik.

(Katol. slov. politično in gospodarsko društvo s sedežem v Jarelini) priredi v nedeljo dne 13. novembra svoj III. shod pri Št. Ilju v Slov. goricah v prostorih gostilne g. Fr. Celcerja s sledečim vspreedom: 1. Govor o splošnem političnem položaju Slovencev. 2. Govor o volilni pravici in volitveni dolžnosti. 3. Razlaganje društvenih pravil. 4. Vsprejemanje udov. 5. Vprašanja, nasveti in predlogi. Začetek ob pol 4. uri popoldne. Šentiljčani, pridite vsi na shod, ki ljubite svoj rod, da se bomo za

njegov blagor in napredek navduševali in slovensko mejo utrdili in zavarovali, da bo slov. domovina tukaj močna in edina!

(Celjsko pevsko društvo) priredi (kedaj? se nam ni naznanilo) s prijaznim sodelovanjem slavne celjske godbe pod vodstvom g. Munda v veliki dvorani »Narodnega doma« Martinov večer z jako zanimivim vsporedom. Začetek točno ob pol 8. uri zvečer. Vstopnina za člane pevskega društva po 20 kr. za osebo; za nečlane po 40 kr. za osebo, za rodbino 1 fl. Preplačila se hvaležno sprejemajo z ozirom na velike stroške, ki jih je društvo pri slavnosti blagoslovljenja zastave imelo. Slavno občinstvo se uljudno opozarja, da bodo v dvorani postavljene mize. Gospodje so prošeni, da se do 10. ure kajenja vzdrže, ker bode do rečene ure v dvorani strogo prepovedano kaditi.

(Iz Ljutomer.) Novo ustanovljeno, gasilno društvo v Norsincih pri Ljutomeru je dobilo krasno novo brizgalno in si postavilo lepo spravišče orodja. Oboje bode se slovesno blagoslovilo v nedeljo dne 13. nov. po večernicah. Po tej slovesnosti se vrši društvena tombola v prostorih g. Vaupotiča v Norsincih. Čisti dohodek je namenjen za pokritje društvenih stroškov. Rodoljubi in rodoljubkinje, pridite ta dan polnoštevilno v Norsince ter darujte darove v preblagi namen! Na svidenje!

(V Zrečah) je politično in gospodarsveno društvo »Straža« sklenilo resolucije, oziroma prošnje za nadsodišče in vseučilišče v Ljubljani, pa za slovenske napise ob železnici Konjice-Poljčane, a poštni pečat naš imajo itak v Gradcu »v delu« že več mesecev. Dopis priobčimo prihodnjic.

(»Bralno društvo pri Sv. Marjetini«) vrlo napreduje. Šteje že 115 udov. Odbor se je v prvi seji sestavil tako-le: predsednik: Fr. Schreiner, kaplan; podpredsednik: A. Šuta, župnik; tajnik: Fr. Savec; blagajnik: Fr. Mixl; knjižničar: L. Šijanec.

(Vabilo) na veselico, katero priredi »Kmetijsko bralno društvo v Gornji-Radgoni« dne 20. novembra t. l. popoldan ob 4. uri v gostilni »K angelju« in sicer veliko tombolo z lepimi dobitki. Po tomboli prosta zabava s tamburanjem in petjem. K mnogobrojni udeležbi vabi uljudno vse ude in prijatelje društva. Odbor.

(Slov. delavsko stavbinsko društvo) v Ljubljani postavilo je letošnje poletje prvih devet hiš. Devet delavskih družin bode torej preskrbljeno z dobrimi in primernimi stanovanji in bodo tekom časa postali lastniki hiš. Kmalu bodo hiše slovesno blagoslovili. Tako skrbi krščansko-socialna organizacija za revno delavstvo. In socialni demokratje?

(Slovenski klub na Dunaju) ima prvi svoj večer v tej sezoni v soboto 12. novembra v hotelu »zur goldenen Ente« I. Riemergasse 4. Začetek po obnem zboru podpornega društva za slovenske visokošolce, ki bode v istem lokalu v dvorani pri tleh (ne v I. nadstropju). Na Dunaju živeči p. n. Slovenci in Slovenke so povabljeni s pripomnjo, da naj se prav mnogoštevilno udeležijo tega večera.

Iz drugih krajev.

(Iz Pišec) dobimo ob sklepu lista prošnjo objaviti, da je le 5 vinogradnikov žveplalo in so tudi ti že žveplani okus vina s pretakanjem odpravili.

(Nova knjiga.) »Narodna šola« je izdala knjigo »Pobožni otrok. Vsakdanje molitve in pesni. Spisal katehet J. S.« Stane samo 15 kr. Dobiva se pri Schwentnerju, Bonaču itd. Lepo knjigo priporočamo.

Loterijne številke.

Trst 5. novembra 1898: 57, 69, 62, 84, 71
Line 9, 52, 53, 15, 2

Hennebergova svila

meter 45 kr. do 14 gld. 65 kr., pristna le tedaj, ako se naroči naravnost v moji tovarni; črna, bela in barvana; tkanine, barve in vzorci po najnovejši šegi. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorci obratno.

G. Henneberg-ova tovarna za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.

Zobozdravniško naznanilo.

Ker sem zadostil svoji vojaški dolžnosti, nastopil sem zopet svoje prejšnje mesto pri dr. vsega zdravilstva

A. Praunseisu v Celji.

V Celji, dne 1. novembra 1898.

Herman Peters.

1-2

Slovenske in nemške pratike

prodajajo se ceno, na debelo in drobno pri

2-3

J. N. Peteršič v Ptui.

ZAHVALA.

Za milo sočutje med boleznijo in ob smrti našega iskreno ljubljene brata, oziroma očeta

Matevža Škorjanca

izrekamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem svojo najsrčnejšo zahvalo. Posebej se še najtopleje zahvaljujemo visokočastiti duhovščini, domači in sosedni, blagorodnim gospodom učiteljem, ljubeznivim darovalcem prekrasnih vencev ter sploh vsem, ki so blagemu pokojniku v tako velikem številu izkazali zadnjo čast.

Št. Pavel pri Preboldu, dne 6. novembra 1898.

Žalujoči ostali.

Oznaniło.

Novi vrvarski mojster (žalar)

Franc Vajdič,

stanujoč v novem hramu vstric nove pošte v Ptui.

priporoča svojo veliko in lastnoročno izdelano zalogo vrvarskega blaga (štrikov) po najnižji ceni.

Za obilen obisk prosi s spoštovanjem

3-4

Franc Vajdič.

Žganjarija

R. Wieser-ja v Hočah pri Mariboru.

Največja žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah. Zdravilski konjak za bolestanke in okrevalce kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino.

136

Vinograd,

obstoječ iz enega oralna gosto nasajenega trsa, 1½ oralna njiv; lepega hrama in pod hramom ležeče prostorne in suhe kleti, se zaradi posestnikove smrti takoj pod roko prodaja. Posestvo leži pri Sv. Antonu v Slov. gor. blizu cerkve v lepem kraju in raste tam kaj dobro vino. Več se poizve pri Marija Mulec, gostilničarki na Gornjih Verjanah blizu Sv. Trojice v Slov. gor.

Drože od sliv

po ceni, se dobé vsak dan v žganjariji Feliksa Schmidl v Mariboru, Koroške ulice št. 18 (Kärntnerstrasse.)

3-3

Naznanilo.

Na deželni sadjarski in vinarski šoli v Mariboru je izpraznjena služba ravnatelja ter se takoj odda.

Dotični ravnatelj ima 1600 gld. letne plače, prosto stanovanje in kurjave v vrednosti 400 goldinarjev a. v. in pravico do dveh kvinkvenalk ena po 200 gold. (dvesto goldinarjev a. v.) K temu se pripomni, da je deželni odbor sklenil predlagati deželnemu zboru v prihodnji seji za to službo mesto dveh dosedanjih kvinkvenalk ena po 200 gold. ustanoviti tri, ena po 300 gld. a. v. — Nadalje ima ravnatelj imenovanega zavoda pravico brezplačno dobivati mleka, vina in sočivja iz zavodnega gospodarstva v oni meri, kakor je bilo dosedaj odločeno.

Prošnjiki naj svoje prošnje s spricvali, da imajo zato mesto teoretično in praktično izobrazbo, da imajo avstrijsko državljanstvo, s spricvali o svoji starosti in družinskih razmerah, kakor tudi o svoji event. sedanjí službi vsaj

15. novembra 1898

dopušljejo štajarskemu deželnemu odboru v Gradcu — prošniki, ki se za časa kompetence nahajajo v kaki javni službi, po svoji višji oblasti.

V Gradcu, dne 8. oktobra 1898.

2-2

Štaj. deželni odbor.

Svoji k svojim!

Anton P. Kolenc,

trgovec v Celji

v »Narodnem domu« in »pri kroni«.

Priporoča čast. duhovščini in slav. občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Kupujem vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, suho bučno seme, orehe, konoplje, laneno seme, detelno seme, krompir na cele vagone, sploh vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzamem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretnino.

Z velespoštovanjem 36-52

Anton P. Kolenc.

Divje kostanje

kupuje

Josip Matič,

trgovec v Celju.

Kovačnica

s stanovanjem se odda v najem 1. grudna t. l. na Zdolah. Pošten in dobro izurjen kovač ima dosti dela in zaslužka. Več pove D. Pleterski, posestnik v Zdolah.

Deklica

iz boljše družine, večša obeh deželnih jezikov, ki zna tudi šivati in druge domače posle, se sprejme pri

Jožefu Dufek,

svečarju in medicarju v Mariboru,

Viktringhofove ulice 5. 2-3

Wertheim-Triplex se rabi tudi na cesarskem dvoru.

Visoki stroj za gonjo z negami po nižji ceni gld. 35-50

Wertheimovi šivalni stroji.

Jako izvrsten, čisto tiho šivajoč, po najnovejših iznajdbah popravljen stroj za obiteljni in obrt.

Zahtevajte cenike in obrazce šiva.

30 dni na poskušnjo. Jamči se za pet let. Vsak stroj, ki se v času poskušnje ne obnese dobro vzamem na lastne stroške brez ovire nazaj. Agentov ni, zato prodajam za polovico navadne cene najboljšo robo.

Ali že poznate Wertheimov Triplex? (Nove patentovan?) 5-10

Razpošiljatev šivalnih strojev STRAUSS
Dunaj. IV. Margarethanstrasse 12 dn.

Uljudnej pozornosti

posebno priporočeno!

V vsakem poštno-oddajnem okraji, v vsakej fari in po potrebi in želji tudi v vsakej občini, nastavi se razumna, delavna in zanesljiva oseba kot

zaučni mož in posredovalec z ozira-vrednim postranskim zaslužkom, ki se vedno množi in mnoga leta traja, od nekega, čez trideset let obstoječega domačega denarnega podjetja, priznane zanesljivosti in prve vrste. Pismene ponudbe pod 20.298, Gradec, poste restante.

Oskrbništvo grajščine Herbersdorf

prodaja od železniške postaje Wildon na Štajarskem proti povzetju

jabolčnik

zlatorumen z izvrstnim okusom, po 6, 8, 10 in 12 kr. liter.

14